

he tulevt heti poistetuiksi, ja jos heille muistutettaisiin siitä, heidän oli sitten mentävä I. W. W.:een majaan, jonka jälkeen Sihteeri-Rahastonhoitaja Ciro Ecquivel'in oli seurattava heitä Sovittelu-Lautakunnan luokse ja oli heidän pantava sisälle vaatimus kolmen kuukauden palkasta, korvaukseksi siitä, että olivat joutuneet pois työstä ilman pätevää syytä. sen mainion työ-pykälän nojalla, joka on Mexikon perustuslaissa. He päättivät että on edullisempaa tehdä näin, kuin että julistaa lakko, sillä lakkoutumalla, heillä ei olisi mitään lailista puolta vaatia kolmen kuukauden palkkaa. Ja siten, jos ei työläisiä otettaisi takaisin ja jos ei heille myönnettäisi 200 ja 300 prosenttia palkan-korotusta, niin "La Fortaleza'n" teh-

das ja tuotteet tultaisiin julistamaan boikotin alaisiksi ja tultaisiin asettamaan lakkovahdit tehtaan ympärille, jotka ehkäisivät uusia orjia menemästä työhön ja sapoteesia (työn hidastuttamista — työmaa-taistelua yleensä) tultaisiin käyttämään, saattaakseen voimaan uuden I. W. W.:een union vaatimukset.

Samoin kuin satojen muiden tehtaiden kanssa Mexikossa, tämä on ensi kerta, jolloin "La Fortaleza" tehdään työläisillä on järjestöä. Ja tämä, heidän ensimmäinen järjestönsä on teollisuus-järjestö, eikä ammatti-järjestö. Se on ainoastaan pieni tapahtuma Mexikon työväen-liikkeessä, mutta se on korsi, joka osoittaa, mistä tuuli puhaltaa.

Radek -- alisuuden lapset saavat kyllikseen Kommunismista

YSTÄVÄLLISESSÄ HENGESSÄ KIRJOITETTUA ARVOSTELUA VENÄJÄN SOSIALISTISEN SOVIETTI LIITTOTASAVALLAN POLITTIKASTA, PUHTAASTI KOMMUNISTISESSA VALOSSA.

Kirj. M. KAMINIEV. Suom. J. PINGER, O. B. U. MONTHLY'sta.

(One Big Union Monthlyn toimittajan huomautus — Työläistöveri M. Kaminiev, joka on hiljakkoin viettänyt seitsemän kuukautta Soviitti-Venäjällä ja on nyt Saksassa, on lähettänyt tämän harvinaisen tarkkanäköisesti kirjoitetun artikkelin järjestömme äänenkannattajassa O. B. U. Monthlyssä julaitavaksi. Se on ollut myöskin julkaistuna Saksan Allgemeine Arbeiter Union Deutschland lehdessä.)

SEIN on tehty kysymys, — löytyyköhän koko maailmasta yhtään puhdasta kommunistiä? Vastaus melkein poikkeuksetta on — Lenin. En tiedä olisikohan Lenin valmis puolustamaan tätä otaksumaa. Minä kuitenkin olen valmis kieltämään sen ehdottomasti.

Ensiksi herää kysymys siitä, mitä ymmärrämme puhtaalla kommunismilla. Puhdas kommunismi on taloudellinen yhteiskuntajärjestelmä, joka, tarjoamalla yhtäläiset mahdollisuu-

det kaikille, kohottaa yksilön kulttuurin sille tasolle, missä kaikki hänen taipumuksensa ja toimintahalunsa suuntautuvat koko yhteisön hyväksi, ja hän saavuttaa sisältörikkaamman elämän muodon, yksityis-omistus halun täydellisen haihtumisen kautta. Kommunistisesti eläminen on kaikkein edullisinta.

Mikäli työläiset aina pyrkivät elämään mahdollisimman edullisesti, pyrkivät he joko tietoisesti tai tietämättään kommunismia kohden. Luokkatietoinen työläinen käsittää että rahajärjestelmä, palkkajärjestelmä, poliittiset lait j.n.e. ovat hänelle vähemmän edullisia, sillä ne perustuvat epärehellisille prinssiipeille, tehden mahdolliseksi tuotantoon osaaottamattomille elämisen paremmin kuin itse tuottajille.

I. Rabajärjestelmä on epäedullinen, sillä se on täynnä heikkouksia, jotka antavat mahdollisuuden keinottelulle.

Keinottelulla ymmärretään kaupantekoa, mikä perustuu epärehellisyyden periaatteelle —

antamiseen mahdollisimman vähän ja saada vastinetta mahdollisimman paljon — joka johtaa kotoisen kaupan monopoliin ja pyrkimyksen anastamaan ulkomaan markkinoita haltuunsa, aiheuttaen verisiä sotia maailman markkinoiden uudelleen jakamiseksi, aina sen mukaan, millepuolen kulloinkin maailman mahdollivallan vaakalauta kallistuu.

II. Palkkajärjestelmä perustuu tälle samalle epärehellisyyden periaatteelle — työvoiman ostolle ja myynnille.

III. Kaikki poliittiset lait ovat nuoria, jotka pitävät tällaista järjesteyttä paikoillaan.

Puhdas kommunisti ei usko palkkajärjestelmään, rahajärjestelmään, eikä poliittisiin lakeihin. Hän ei ota eikä anna rahaa. Hän ei kannata palkkajärjestelmää. Häneen nähden vallitsevat yksinomaan taloudelliset ja luonnon lait, jolle hän ei pyri alistumaan, vaan joita hän pyrkii hallitsemaan. Ei löydy ainoatakaan sellaista ihmistä maailmassa. On olemassa vain se ihanne — puhdas kommunismi, puhtaan kommunismin näkökanta, ja luokkataistelu joka sen ihanteen toteuttaa. Venäjällä on olemassa kommunistipuolue, kommunisti-internationale, kommunistinen raha, palkkajärjestelmä, poliittiset lait, keinottelu, y.m., y.m., ja sieltä ei löydy ainoatakaan puhdasta kommunistia.

Sitten syntyy kysymys, missä sitten ellei Venäjällä on puhdas kommunismi mahdollinen? Vastataksemme tähän kysymykseen, meidän täytyy analysoida Venäjän hallitusjärjestelmää puhtaan kommunismin näkökannalta ja vertailla sitä siihen ihanteeseen, mihin maailman työväenliike pyrkii.

Puhtaan kommunismin alaisena ei yksikään riipu rahajärjestelmästä. Naiset eivät ole riippuvaisia yhdestä tai useammasta miehestä. Lapset eivät myöskään ole riippuvaisia missään suhteessa miehistä ja naisista. Sellainen voipi olla mahdollinen ainoastaan sellaisissa maissa joissa teollisuudet ovat niin pitkälle kehittyneet, että ne voivat tuottaa riittävästi kaikille, ja missä jakojärjestelmä on niin rehellistä, että jokainen ihmisolio on taloudellisesti vapaa. Sellaisissa maissa historiallis-taloudellinen asema on kommunismille valmis. Niissä maissa, missä taloudellinen kehitys on valmis kommunismille, sijaitsee teollinen köyhälistö, mikä omaa siinä määrin taloudellista voimaa, että se

on jo siitä tietoista, pyrkien myöskin sitä ilmaisemaan.

Marx'in mukaan, poliittinen valta on heijastus taloudellisesta vallasta. Teollisesti keskityneissä maissa kun työläiset rakentavat soviettejä, ovat ne taloudellisia soviettejä. Ja kun he ottavat taloudellisen vallan, ja ryhtyvät sitä hallitsemaan aseilla, pääsevät he suorastaan yhteiskunnan taloudellisen järjestelmän kontrolliin — jota kutsutaan kommunismiksi. Sisällissodan aikakautta kutsutaan köyhälistön diktatuuriksi.

Tästä oli hyvä esimerkki hiljattaisessa Ruhrin hiilialueen kapinassa, Saksassa. Hiilituotannossa tuskin koskaan työskentelee enemmän kuin kahdeksankymmentä prosenttia työläisistä kerrallaan. Loput ovat työttöminä useista eri syistä, kuten sairauden y.m. takia. Senjälkeen kun Ruhr-alueen työläiset saivat vallan, palasi 80 prosenttia työläisistä takaisin töihin, mikä on normaali määrä.

Minkälainen on Venäjän taloudellinen kehityksen tila? Verrattuna Saksaan tai Amerikkaan v. 1914, Venäjällä oli alle 30 pros. teollisuustuotantoa. Nykyisin, Suomen ja Puolan menetyksien, ja Donetzkin, Uraalin ja Siberian y.m. kaivosten hävitysten johdosta, on ainoastaan 5 tai 10 prosenttia jäljellä. Ja vieläpä nekin työskentelevät katkonaisesti. Me voisimme odottaa Venäjällä oikeastaan noin 5 eli 10 pros. kommunismia. Suurin osa Venäjällä suoritetusta työstä tehdään vähimmän edullisella tavalla — käsin. Joten Venäjän eläminen nykyisin on pienemmässä määrin edullista nyt kuin se oli Kerenskyn aikana. Venäjän kommunistipuolueen 9:ssä kongressissa oli suurimpana keskustelukysymyksenä teollisuuksien hallinnon ja johdon probleemi. Yksimiehistä johdon puolta kannattivat kiivaasti Lenin, Trotsky ja hallitus, pitäen sitä edullisempänä. Kovin vastustus tälle tuli taas teollisuusunionien taholta, jotka puolustivat joukko elikkä ryhmäjohtoa. Vallankumousta suoritettiin alunperin kommunististen periaatteiden mukaisesti. Esimerkiksi Pietarissa, vallankumouksen ensimmäisistä päivistä lähtien, kaikille maksettiin samansuuruisia palkkaa kaikkialla ja kaikilla elämän aloilla vallitsi yhdenvertaisuuden henki. Tehdaskomiteat ottivat teollisuuksien kontrollin käsiinsä. Mutta kahden vuoden kuluttua yhteenvedoissa huomattiin, että komitea-kontrollin alaisena aina vähemmän ja vä-

hemmän tuotettiin, alentuen se kuukausi kuukauden jälkeen. Rautateillä ei korjattu vetureita läheskään niin nopeasti kuin niitä meni epäkuntoon, häiriten siten liikennettä niin suuressa mittakaavassa, että silloin kuin puolet Venäjää näki nälkää, mätäni suunnattomat määrät viljaa toisessa osassa. Puhumattakaan Venäjän teollisuuden rakentamisesta, sen yhteydessä teollisuusköyhälistön luomisesta, jolle kommunistisen yhteiskunnan voipi perustaa. Epäilemättä ryhmä-hallinnon kannattajat olivat lähinnä kommunismia, mutta silti Lenin ja Trotsky olivat oikeassa. Kaikki tiesivät, että yksilöjohdon alaisena olivat Saksan teollisuudet kehittyneet; samanlaisen johtojärjestelmän alaisena olivat Amerikankin teollisuudet nousseet. Venäjällä ainoastaan vasta Kerenskyn kukistumisen, ja sen järjestelmän lopettamisen jälkeen alkoi teollisuus laskea nopeasti alaspäin, siten todeten, että yksilö-johto Venäjällä on käytännöllisesti luja, mutta poliittisesti heikko. Kongressi hyväksyi yksilö-johto järjestelmän, ollen vakuutettu siitä, että sellainen järjestelmä oli poliittisesti liian heikko kestääkseen kauvan Venäjällä. Siihenmennessä kun teollisuudet on saatu luoduksi ja sen mukana teollisuus proletariaatti on se jo synnyttänyt sellaisen skandaalin, että tämä syntynyt köyhälistö tulee käyttämään heille muodostunutta taloudellista valtaansa, pyyhkäistäkseen sen pois, ja asettaakseen sen sijalle taloudellisen yhtiskuntajärjestelmän — kommunismin.

Venäjän vallankumouksen puhjetessa oli varsin vähän taloudellista valtaa valloitettavana. Se oli suurimmaksi osaksi armeija joka kapinoi — enempi kuin kukaan muut. Taloudellisesti maa oli liian alas vajonnut jatkaakseen sotaa. Kun Bolshevikit pääsivät hallitukseen, ottivat he kaikki vallan mikäli sitä oli — myöskin sen vähäisen taloudellisen vallan — mutta pääasiassa poliittisen, samassa merkityksessä kuin he toteuttivat puolueohjelmaansa. Ensin he taistelivat kommunismin puolesta, luottaen Länsi-Europalaisen proletariaatin apuun. Maanviljelysmaa Venäjä ja teollisuusmaa Saksa, oli heidän mottonaan. Mutta he pettyivät katkerasti. Sittemmin he lähtivät levittämään kommunismin periaatteita kyläkuntiin, ja vasta useitten talonpoikais-kapinoiden jälkeen tulivat he huomaamaan sen katkeran läksynsä, ettei Venäjä ollut vielä taloudellisesti otollinen maa kommunismille. Sen jälkeen

ovat he olleet pakoitettuja perääntymään useita askeleita kommunismin periaatteista. Johtopäätös: Ensin he taistelivat kommunismin puolesta ja hävisivät — sitten he taistelivat olemassaolonsa puolesta — ja voittivat. Ne jotka taistelivat kommunismin eteen, ainoastaan, kaatuivat. Ne, jotka taistelivat vallasta ainoastaan, voittivat.

Valta synnyttää petosta. Siksi Venäjän vallankumouksen historia onkin täynnä petoksia. Mutta kaikki vallankumoukset ovat samanlaiset tässä suhteessa. Meidän ei sovi tuomita Venäjää katkeruudella, epäselvyyksien takia.

Venäjän työväenluokka on täynnä epäonnistuneisuutta, yrittäen kumminkin pystyttää yhteiskuntajärjestelmää, jossa ei ole epäonnistuneisuutta. Se on mahdotonta. Ja se kumminkin onnistuu tekemään mahdottomuuden mahdolliseksi, ainoastaan sen täytyy maksaa siitä raskas hinta, parhaimpien työläisten hengissä.

Meidän tulee silmätä Venäjää suunnattoman suurena kokeiluna, jonka menestys tekee koko työväenluokan vapautumisen mahdolliseksi; mutta jonka epäonnistuminen tulee jättämään työväenluokan niin paljon viisaammaksi, sillä Venäjän kokemukset tulevat olemaan kautta maailman, vallankumouksellisille esikuvana. Mitä Venäjä sanoo, tulee tiedoksi etäisimmillekin maailman kulmille paljon nopeammin kuin se, mitä Venäjä tekee. Siksi minä kerron mitä Venäjä tekee, että maailman työläiset voivat tietoisesti tehdä kuten Venäjä teki, mieluummin kuin mitä Venäjä sanoo.

Venäjän hallitusjärjestelmä ei ole aijottu sellaisenaan pysyväksi yhteiskuntamudoksi. Niinollen emme voikaan tutkia sitä tarkoituksella jäljentää sitä tarkoilleen, mutta meidän sopii tutkia sitä, nähdäksemme sen hyvät ja pahat puolet. Se on soviitti-järjestelmä. Soviitti järjestelmä on kylläkin pysyvän laatuisen ja tulee säilymään. Länsi-Euroopa ja vieläpä Amerikkakin on jo sen jäljentänyt. Mutta niiden tulee oppia tuntemaan niiden välisen eroavaisuuden. Saksassa ja Amerikassa, soviitit ovat ensitilalla taloudelliset. Venäjän soviitit ovat taasen ensitilalla poliittiset. Jos erinäiset maat, kuten yksilölliset henkilöt, harkitsisivat asioita itsensä mukaan, niin Venäjä sanoisi: "tehkää kuten mekin teimme". He ottivat kaiken sen vallan mitä otettavissa olikin, vähemmän poliittista kuin taloudellista. Me Amerikassa, jos ryhtyisimme työläisinä ot-

tamaan haltuumme valtaa jota meillä on työläisinä, niin me ottaisimme suorastaan taloudellisen vallan. Loput siirtyisivät komitean muotoiselle neuvostolle, joka toteuttaisi hallitusvaltaa, sanan vanhassa merkityksessä, komiteana. Lenin siitä kirjoittaa suorasanaisesti, "hallitus on sortoväline, yhden yhteiskuntaluokan käytettävissä, toista luokkaa vastaan." Venäjän hallitus ei myöskään ole siitä poikkeus, eivätkä he sitä kielläkään. He sanovat voivansa asettaa liikkeelle kymmenmiljoonaisen armeijan, varustettuina uusilla aseilla, jotka on kaapattu liittolaisten varustamilta taantumuksellisilta kenraaleilta, Yudenitschilta, Denikiniltä ja Koltechakilta.

Venäjän hallitus syntyi monipäisenä, sillä sillä oli monimutkaisia probleemeja ratkaistavanaan. Ja sikäli kuin sen kysymyksiä on saatuna yksinkertaistumaan, on sen hallituksen yksinkertaistunut, kunnes se tulee saavuttamaan puhtaasti taloudellisen yhteiskuntamuodon asteen, jota kutsutaan kommunismiksi, ja jolloin hallitus häviää kokonaan.

Käsitelkää tässä vain joitain sen tärkeimpiä laitoksia. Sota synnytti sen vaikeasti ratkaistavan probleemin, miten nostattaa kyllin suuri armeija puolustamaan kaikkia sen sotarintamia ja varustaa sille riittävästi ampumatarpeita ja muonavaroja — sillä armeija etenee vatsallaan. Ei mikään, paitsi hallitus, olisi koskaan voinut sitä tehtävää suorittaa. Vapaehtoisella punakaartilla oli kylliksi tehtävää, puolustaessaan sisämaata, nuoren porvariston salaliittoa, joka vieläkin tekee kuolemaansa sängen vaikeasti. Siten syntyi vallankumouksellinen sotilaskomitea jokaiseen kaupunkiin ja kylään Venäjällä. Venäjällä on voimakas vallan-keskittymis-prosessi käynnissä, työn säästämisen vuoksi; niinpä vallankumouksellisessa sotilaskomiteassa pian muodostui hallitus osasto — sotavirasto, muodostaen ja varustaen suuria armeijoita asevelvollisuuskutsunnan kautta, talonpojasta kenraaleihin saakka ja sota ekspertejä myöten, kutsumalla kokonaisia professionaali-ammattikuntia, lääketieteellisiä, liikenne, rakennus sekä korjausaloita. Siten muodostui n.k. vallankumouksellinen erikois-komitea, taistelemaan porvariston salaliittoa vastaan. Sillä on supistetussa mittakaavassa vanhanaikaisen gillotiinin valta käytettävissään. Siten myöskin syntyi yleinen terveystoimikomitea, taistelemaan raivoamaan pääs-

seitä kulkutauteja vastaan, epäpuhtaitten Venäjän kylien keskuudessa. Samoin syntyi opetuskomitea, taistelemaan pimeyden valtaa vastaan,, joka johtuu vuosisataisesta kirkon vaikutuksesta, typerän kansan keskuudessa.

Charlaattanismi (Puoskaroinminen) on yleistä kaikilla elämän aloilla — politiikan, uskonnon, sekä ammattialoilla ja sen fanatiikot käyttävät jokaista tilaisuutta hyväkseen, milloin vaan ulkonaiset viholliset uhkaavat vakavamin sovietti hallituksen asemaa, tullen erinomaisten rohkeiksi, kohottaen julkeasti sotahuutonsa, "Koko maailman Charlaattalaiset liitkykää yhteen!"

Venäjän politiikan Amerikassa ja Saksassa pitäisi oleman mielenkiintoista i. w. w. läisille.

Sovietti Venäjä, säilyttääkseen oman henkensä, on pakoitettu luottamaan koko maailman yhteiskunta vallankumoukseen, eikä ainoastaan luottamaan siihen, mutta myöskin sitä auttamaan, millointahaansa se on sieltäkään autettavissa, ja se onkin jo tähän mennessä tehnyt tavattoman paljon, suorasti sekä epäsuorasti siihen suuntaan. Mutta sitä tehdessään, se on tehnyt sängen vakavia erehdyksiä. Lähinä kotoisia nurkkia olevat erehdyksensä he ovat voineet korjata, sillä ne olivat helpoimmin löydettävissä, mutta etäisimmät ovat saaneet jäädä kulkemaan katkeraa loppuansa kohden. Amerikan suhteen on kolmas internationaale tehnyt toimintatapa erehdyksen juuri silloin, kun Amerikau työväenliike on kriittisessä tilanteessa. Hetkellä, jolloin Amerikan imperiaalistit olivat juopuneina viime sodan saavuttamastaan verestä ja vallasta, ryhtyen jälleen hävittämään vallankumouksellista työväenliikettä, ryhtyi kolmas internationaale halkaisemaan I. W. W. Liittoa kahtia, poliittisen toiminnan kiilalla, vallankumouksellisena menettelytapana. Mutta vaikkakaan minulla ei ole epäilystä siitä, että aikaa voittaen se kiila eikä I. W. W. Liitto, tulee halkeamaan, niin kuitenkin, nykyisellä, tärkeällä hetkellä, tulee koko työväenliike kärsimään suuresti sellaisesta menettelystä.

Zinovieff, I. W. W:lle lähettämässään kirjeessä, tammikuussa, 1910, perusteli kaikki väitteensä kahdelle lausunnolle, jotka oli julkaissut yksi, meidän kahdestakymmenestä lehdestämme — One Big Union Monthly — yhdessä niistä sanottiin että "Venäjä ei antanut työläisille muuta, paitsi oikeuden äänestämi-

seen” — toisinsanoen poliittisen vapauden. Toiseksi, “meidän täytyy järjestyä teollisuusk-sittain, muodostaaksemme uutta yhteiskunta-rakennetta vanhan kuoren sisälle”, mikä on tieteellistä. Vastatessaan palstakaupalla pa-riin lyhyeen lausuntoon, Zinovieff saisi kirjoi-tella niitä sadottaisin, vastatakseen kaikkiin I. W. W. liiton julkaisuihin.

Venäjän kommunistipuolueen yhdeksännessä konventsiionissa, Radek lausui erheellisen aja-tuksen sanomalla — Amerikan Syndikalismi (I. W. W.?) kulkee Länsi-Eurooppalaisen syn-dikalismien kantapäällä. Se on epä-Marx’ilais-ta ja epähistoriallista. Marx’in mukaan, kaik-ki yhteiskuntalaitokset edustavat (heijastavat) aikakautensa historiallis-taloudellista kehitys-tilannetta. Syndikalismi ilmeni ensiksi Rans-kassa, noin neljäkymmentä vuotta sitten. Sil-loin Ranskan tuotantomuoto oli pikkuporvaril-lista — kilpailevaa — haukkuma nimityksellä sanottuna anarkistista. Juuri siksi myöskin siellä syntyi työväenliikkeeseen anarkistinen ei-keskittymis-filosofia. Vuoden 1870 jälkeen ovat teollisuudet alkaneet jatkuvasti kehitty-mään, niin että vihdoin syntyi uniointien unio (bourse de travail). Sodan aikana teollisuuk-sia keskitti hallitus, niin että nykyisin on taval-linen ilmiö nähdä jättiläismäisen suuria työ-väenluokan mielenosoituksia Pariisin kaduilla hurraamassa “Vive Lenin”, “Vive Trotsky”, “Vive Bolshevism” — jotka ovat korkeim-melle keskitetyn työväenliikkeen suurimpia symbooleja. Jo nelisenkymmentä vuotta taka-perin, oli öljy trusti y.m. täydellisesti kehitty-neitä, joten työväenliike oli jo silloin keski-tetty jossain määrin. Joten Länsi-Euroopan syndikalismi kulkee Amerikan jälkiä.

Moskovassa kokoontuneessa epävirallisessa konferenssissa, kesäkuulla, 1920, jossa oli tar-koitus saada selville mielipiteet vallankumouk-sellisen taloudellisen kansainvälisen perustami-sen suhteen, johon oli Yhdysvalloistakin edus-tettuna I. W. W. Liitto (tämän maan I. W. W. ei ollut silloin edustettuna valtuutetulla edus-tusoikeudella siellä. — O.B.U. Monthlyn toim, muk.), sekä Englanti, Austraalia, ja Saksan ja Ruotsin syndikalistiset järjestöt ja Venäjän professionaalaisia unioita edustamassa oli Lo-sovsky, John Reed, edustaen Amerikan kom-munistista työväenpuoluetta, antoi lausunnon, että ellei I. W. W. Liitto tule yhtymään kommu-nistipuolueeseen, niin kolmas international tu-

lee halkasemaan I. W. W. Liiton. Kotosalla tekevät kommunistiset lehdet jo parhaillaan tätä työtä. Ne sanovat I. W. W. Liitolle: “Te olette parlamentti vastaisia. Oletteko te työ-väen diktatuurin kannalla tai vastaan? Jaa tai Ei. He täten synnyttävät opportunistia, yrittämällä kiristää epäselvää vastausta.

Mutta mitenkä on selitettävissä syy opportu-nismiin kolmannessa internationaaleissa itses-sään. Se perustuu Venäjän ja Idän historial-liselle takaperoisuudelle. Vallankumonskysy-mys oli Venäjällä lokakuun nousuun asti laa-dultaan poliittista, ja sellaista se on tänäpäivä-näkin vielä itään käsin Venäjästä: Persiassa, Indiassa, Kiinassa, Koreassa, Turkissa, j.n.e. Missä ei löydy teollisuutta ja teollisuustyöväes-töä, ei siellä voi myöskään olla taloudellista vallankumousliikettä. Siellä on poliittinen puo-lue aivan luonnollista ja oleellista. Venäjän vallankumous kysymys taasen lokakuun jäl-keen on ollut luonteeltaan enimmäkseen talou-dellista Venäjällä, teollisuusalojen järjestä-mistä, liikennelaitosten uudelleenrakentamista, y.m. Venäjästä länteen käsin se on enemmän ja enemmän taloudellista, kunnes saavutaan Amerikkaan, jossa se on melkein yksinomaan taloudellista. Täällä ovat taloudelliset järjes-töt parhaiden sopivia taistelemaan vallanku-mouksen voittoon.

Indiassa on suurin ihanne päästä itsenäisek-si kansakunnaksi ja saada oma parlamentti. Tälle ihanteelle suuret Indian idealistit antavat henkensäkin joka päivä. Parlamentti on taasen kaikkein alhaisin ihanne lännessä. Menettely-tapanakin se on jo heitetty romuläjään, tehot-tomuutensa takia. Otaksukaamme, että Venä-jä antaisi sata miljoonaa markkaa, mitä voitai-si käyttää parlamenttaarismin puolesta Indi-assa ja toisen sata miljoonaa markkaa, jota käy-tettäisi parlamenttarismia vastaan lännessä, eikö se olisi opportunistista?

Mutta Kolmas International menettelee epä-edullisesti kommunistiliikettä kohtaan.

Menetteleekö Sovjetti Venäjä rehellisesti kommunistista liikettä kohtaan? Oltuaan jo kolme vuotta vallassa, Venäjän kommunistipuo-lue ei ole vielääkään poistanut rahan käyttöä, palkkajärjestelmää, eikä poliittisia lakeja, ja ilman niiden poistamista kommunismi on mah-donta. Nimittäen itseään “kommunistiseksi” Venäjä aiheuttaa harhakäsitteitä ja siittää op-portunistia. Vetoaminen että kommunismi on

mahdotonta, ei sittenkään voi muuttaa sitä tosiasiaa että Venäjä on Sosiali-Demokraattinen Sovieetti Tasavalta, eikä Sosialistinen Sovieetti Liitto-Tasavalta. Venäjän valtiollinen kehitys ei perustu liittoutumiselle.

Miksi kommunismi on mahdotonta Venäjällä? Tämän kysymyksen voi parhaiden vastata, vetämällä auki Venäjän poliittisen (valtiollisen) elämän keskus sydämen, maailman proletariaatin silmien edessä. Muistan juuri erään esimerkin, joka sopii luokkataistelun symboliksi Venäjällä, mikäli se koskee perhe-suhteita.

Lazar S, 17-vuotias poika tuli Berliiniin 1919, Leninin persoonallisena kuriirina; hän on nuori poliittinen nero, kulkee läpi useitten rintamien, tehden ennenkuulumattomia töitä mestarillisesti, ja palaten lopuksi takaisin kotiaan Moskovaan. Isä, joka menetti vallankumouksessa kaikki omaisuutensa on myöskin todennut olevansa yhtä lahjakas taantumuksellinen, kuin poika on vallankumouksellinen. Äiti yrittää säilyttää sopua perheessä, kahdentoistavuotiaan briljanttimaisen tyttären takia, jonka kehittyminen näyttää yhtä lupaavalta kuin muidenkin perhekunnan jäsenten ominaisuudet. Miten kuvaava onkaan tämän perheen kohtalo, Venäjän yhteiskuntaelämän symboliksi! Vanhan porvariston nuorukais-ijässä olevat lapset tänään vallassa; he antavat vanhempiensa kodin ja ruuan, vieläpä sittenkin, vaikka nämä ovat taantumuksellisia. Vanhempiensa takia eivät he voi poistaa keinottelua. Jos hallitus antaisi vanhempien nääntyä nälkään, niin lauhduttaa se lasten palavaa innostusta vallankumouksen eteen — Isän tappaminen vastavallankumous hankkeittensa takia, tappaisi pojassa vallankumous innostuksen. Ja täten vallankumous antaa ehtoja taantumukselle, kunnes teollisuudet saadaan rakennetuksi voimakkaiksi ja sen mukana on luotu uusi teollinen proletariaatti, joka sitten vasta voi virvoittaa kommunismin henkiin.

Tuleeko sitten Syndikalisti-Anarkisti liikkeiden ehkäiseminen tekemään kommunismin Venäjällä mahdolliseksi? Leipuriun unio, joka vaatii seitsemää paunaa leipää silloin kuin toiset Moskovassa saivat ainoastaan paunan päivää kohti, oli epäilemättä väärtässä. Länsi-Euroopan syndikalistit, jotka käsittävät Venäjän takapajulla olevan yhteiskunnallisen aseman, eivät tule koskaan antamaan kannatustaan

moisille vaatimuksille. Mutta tässä, tavallisuudesta poikkeavassa asioitten kulussa, on meille tärkeä läksy opittavanamme: Venäjän tuotanto on enimmäkseen käsituotantoa — verrattain anarkistista. Siksi sieltä syndikalismi on löytänyt jalansijansa — historiallisen perustansa. Hyvin pieni osa tuotannosta on vielä suurtuotantoa, sen oli hallitus jo osaksi keskittänyt sodan aikana ja se keskittyi vieläkin enemmän sovietti järjestelmän kautta, siten laskien perustan teollisuus-unionismille. Mutta kun hallitus pakoittaa kaikkien yhtymään teollisuusunioihin, niin se pakoittaa suuren enemmistön alistumaan pienen teollisuusyöläisjoukon kontrollin alaiseksi. Me, Amerikan I. W. W. eroamme Venäjän Unionismista, sillä me ajamme suuren työläisenemmistön etuja, joitten etujen mukaista on ottaa teollisuuslaitokset työläisille. Me kannattamme taloudellista diktatuuria päämääränämme, meidän päämääränämme on kommunismi. Taloudellinen diktatuuri on diktatuuria esineitten yli; poliittinen diktatuuri on diktatuuria ihmisten yli. Syy miksi Venäjä ulottaa teollisuusyöläisten vähemmistön diktatuurin syndikalistien ja talonpoikien enemmistön ylitse, on siinä, että heillä on poliittinen diktatuuri, joka voipi ainoastaan hallita enemmistöä taloudellisesti ja poliittisesti sotilasvoiman käytön avulla. Militaristinen voima on erikoispoliittinen; se puolue jolla on enemmän kannunolta voipi myöskin laskea enemmän ääniä. Poliittinen voima keskittyy yksilön käteen, käsittäen vallan ihmisten elämän ja kuoleman ylitse, ja se voi myöskin rappeutua tuhatkerta nopeammin kuin taloudellinen valta. Siksi Venäjän vallankumous on täynnä rappeutuneisuutta. Sillä siellä löytyy kaksi elementtiä (ainesta) työväenliikkeessä. Ne jotka taistelevat vallasta ja ne jotka taistelevat saadakseen kommunismia. Venäjä ensin taisteli kommunismin saamiseksi, ja sai bolshevismia. Jos me taistelisivme bolshevismia saamiseksi, saisimmeko me kommunismia? Pakollinen poliittinen ja taloudellinen kontrolli ihmisten yli saattaa olla kaikkein edullisin ohjelma Venäjän hallitukselle. Mutta kaikkein edullisin politiikka ei aina ole politillista ekonomiaa, sillä se ei ole tieteellistä. Puhellessamme Venäjän talonpojan kanssa, joka on saanut maata, hän sanoo: "Sovieetti järjestelmä on hyvä, mutta milloin tulee ratkaisija?" Tarkoittaen

milloin tulee taloudellinen ratkaisija, joka voisi ratkaista taloudellisen probleemin. Saarros ollen taloudellinen laadultaan, vaikuttaa poliittikkaan taannuttavasti; talonpoika on kyllästynyt vastaanottamaan arvotonta paperirahaa, vaikka hänelle annetaan sitä paljonkin; hän haluaa koneita. Peijäten että taloudellisesti voimakas Venäjä saattaa synnyttää silti vallankumouksen omalla maaperällään, ei kapitalistinen maailma luota bolshevikkeihinkaan. Ja saartotila jatkuu edelleen. Saarros tekee kommunistipuoluelekin yhä vaikeammaksi ja vaikeammaksi vallassa pysymisen, siksi kolmas kansainvälinen järjestettiin puolustamaan vallankumouksen saavutuksia. Se onnistui tekemään bolshevismista suositumman ulkopuolella Venäjätä, kuin itsessään Venäjällä, siten tehden Venäjän kansallisen probleemin kansainväliseksi. Nyt he ovat ryhtyneet tekemään itseänsä yhtä vastenmieliseksi ulkopuolella Venäjätä, kuten he tekivät itse Venäjälläkin, alistamalla Länsi-Europan työläisten edut Venäjän hallituksen etujen alaisiksi. Tehtyään muutamia sangen raskaita erehdyksiä Saksassa, kieltäytyivät he korjaamasta niitä, kun heille osoitettiin. Esimerkiksi: niin kauvan kun "Spartakus" oli uniona (Bund) ja käsitti taloudellisen liikkeen kannatuksen takanaan, oli se kyllin voimakas johtamaan ensimmäistä vallankumousta, joka oli kovinta. Sitten siitä muodostui puolue — kuollen se vallankumouksellisenä voimana. Kun Saksan kommunistinen työväenpuolue (K.A.P.D.) lähetti edustajansa Venäjälle, kolmannen internationalen toimeenpanevan komitean istunnoissa Radek kullutti enimmäen aikansa puhumalla Laufenbergistä ja Wolfheimistä (jotka eivät edes olleet läsnäkään), estyäkseen siten puhumasta tärkeimmistä, Saksan työväestöä koskevista kysymyksistä. Tämäntapainen **Radekalismi** ilmenee todellisena kommunismin lastentautina. Kolmas International ei tehnyt Venäjän vallankumousta (eikä Saksan vallankumousta). Venäjän vallankumous teki kolmannen kansainvälisen. Kolmannen Internationalen toisen kongressin päätökset tekivät Venäjän kommunistipuolueen toimeenpanevista henkilöistä myöskin Kolmannen Internationalen toimeenpanevia henkilöitä, siten tehden Venäjän kommunistipuolueen tahdon myöskin Kolmannen Internationalen tahdoksi kaiken aikaa. Kun Venäjän kansalliset kysymykset tulevat aihe-

uttamaan auringon pimennyksen Kolmannessa Internationalalessa, niin tekee se mahdottomaksi ratkaista kansainvälisiä kysymyksiä.

Venäjällä ne, jotka eivät tee työtä eivät myöskään saa syödä. Ainakin he niin sanovat — mutta todellisuudessa ne, jotka tekevät vähemmän työtä, saavat enimmäen syödä. **Sillä Venäjällä on tänäpäivänä kaksi luokkaa: hallitseva luokka ja hallittava luokka.** Ulkomaalaisten kansallisuuksien edustajat saavat ruokansa ainoastaan erikois myönnytyksen kautta. Venäjällä on tänäpäivänä myöntää oikeuksia ainoastaan sellaisille henkilöille, jotka ovat yksimielisiä Venäjän politiikan kanssa, jos jollakin on uskallusta olla erimieltä, uhataan hänen erikois oikeuksiaan; jos henkilö arvostelee, poistetaan häneltä nopeasti erikoisoikeudet.

Teollisuudessa työskentelevät työläiset, jotka eivät nauti erikois oikeuksia arvostelevat kaikista ankarimmin. He ovat käymässä yhä enemmän taantumuksellisimmiksi, tehden hallitukselle aina vaikeammaksi pysyä vallassa. Työväen diktatuurin lujentaminen alkaa käydä etusijalle kommunistisessa propagandassa.

Taloustiede on kommunismin oppikirja. Tiede ei ole propagandaa eikä propaganda ole tiedettä. Silloin kun kommunismi muuttuu propagandaksi, muuttuu se itsensä vastakohtaksi; siten tehden mahdottomaksi Kolmannelle Internationalalle, ratkaista kommunismin probleemeja.

Mikä voi ratkaista kommunismin probleemin lännessä? Lenin kirjassaan, "Lasten Taudit", heti ensimmäisellä sivulla kirjoittaa, että Sovietti Venäjä, nykyisin pitkästi edellä kulkeva sovietti tasavalta maailmassa, voi pian muodostua kaikkein taantumuksellisimmaksi sovietti tasavallanksi koko maailmassa. Venäjän poliittinen vastakohta on Amerikka, Amerikan imperialismi antaa luottoa Englannille, Englanti lykkää sitä Wrangeli & Co. Amerikka antaa luottoa Ranskalle, Ranska Puolalle, Rumanialle, j.n.e. Länsi-Europan työväestöllä on sama vihollinen edessään kun Amerikan työläisilläkin. Idän historialliset olosuhteet asettavat taloudellisten probleemien ratkaisun poliittisten puolueitten ja poliittisen kansainvälisen tehtäväksi. Samat historian taloudelliset kysymykset tekevät myöskin välttämättömäksi vallankumouksellisten taloudellisten järjestöjen ja vallankumouksellisen taloudellisen kansainvälisen ratkaisun Länsimaiden prob-

leemeille. Kauppa saarros, ollen taloudellinen taistelu ase, voidaan ainoastaan murtaa työläisten taloudellisen toiminnan kautta — taloudellisen kansainvälisen toimeenpaneman yleislakon kautta. Kolmas Internationale, perusteiltaan liian heikko tunnustamaan tätä; joutuu käymään lännessä puolustus taistelua ja idässä taasen hyökkäys politiikkaa. He sanovat Europan kapitalisteille, "Jos te hyökkäätte lännessä, niin me hyökkäämme idässä, aiheuttaen vallankumouksen Persiassa, Indiassa, y.m. Ellette te hyökkää lännessä, niin me jätämme idän rauhaan." Kolmas Internationale on täydellisesti näinollen puolustus järjestö. He perustelevat kommunistipuolueita joka maassa, ainoastaan eteenpäin viedäkseen puolustus politiikkaansa, he haluaisivat puhua kapitalisteille omalla kielellään esirippujen takana, sanoen, "Antakaa meille rauha ja alkakaa kauppayhteys, niin me annamme puolestamme teille myönnytyksiä ja jaamme tulot. Ellette tähän suostu, tulemme me aiheuttamaan vallankumouksellista toimintaa teidän selkänne takana." Kun kapitalistit tahtovat tietää mitä takauksia kolmas kansainvälinen voipi antaa siitä, etteivät he tulisi aiheuttamaan rettelöitä, on silloin kolmas internationale tilaisuudessa sanomaan, "Vallankumoukset eivät tule olemaan menestyksellisiä, jos kolmas internationale on sitä vastassa." Me voimme allekirjoittaa sopimuksen sitävastaan seuraavaksi kymmeneksi, kahdeksi kymmeneksi, eli kolmeksi kymmeneksi vuodeksi.

Nyt historialliset olosuhteet vaativat taloudellista kansainvälistä särkeämään kauppasaarrostosta, ja tekemään vallankumouksen mahdolliseksi Keski-Europassa, tulee meidän ottaa huomioon Amerikan I. W. W. Liitto. Se onkin ollut Amerikan vallankumouksen pyörremyrskyn keskustana jo viimeiset 15 vuotta. Se on järjestettynä Yhdysvalloissa, Kanadassa, Meksikossa, Englannissa, Australiassa ja monissa muissa maissa, kaikilla ollen I. W. W. keskustana. Meidän tulee kutsua I. W. W. Liittojen, Syndikalistien, Shop Stewards järjestöjen, ja kaikkien vallankumouksen ja luokkataistelun välttämättömyyden tuntevien ammatti-unionien yhteinen Kongressi. Silloin meillä olisi kyllin riittävä voima, ratkaisemaan nopeasti saartokysymyksen. Sitten saisimme antaa vallankumouksen tulla Saksassa, ja kun Länsi-Europ-

pa asettaisi Saksan saariostilaan, olisimme siten valmistuneita murtamaan saarroksen.

**

SELITYS.

Toisessa paikassa julkaisumme on artikkeli, "Radek—alisuuden lapset saavat kyllikseen Kommunismista", Kirj. M. Kaminiev. Siinä tehdään hyökkäyviä syytöksiä ja paljastuksia Venäjän Soviitti-tasavaltaa hallitsevaa Kommunisti puoluetta vastaan. Tämä julkaisu ei ole vastuunalainen näiden asioiden todenperäisyydestä (vaikka meillä kyllä on syytä uskoa joidenkin näistä esille tuoduista asioista olevan ainakin lähellä totuutta), mutta siinä ilmenee monta, työläiselle tärkeää seikkaa, josta on paljon opittavaa. Niissä on maailman työläisillä paljon opittavaa. Me emme ole julkaisseet sitä siinä merkityksessä, että parhaavassa tarkoituksessa tuoda esille niitä erehdyksiä, joita Venäjällä on tehty, sillä tiedämme että erehdykset eivät ole rikoksia, mutta käsitellessämme vallankumous-kysymystä, niin olemme niin vakavien asioiden kanssa tekemisissä, että siinä ei saa tulla tunteellisuudet kysymykseen, vaan tosiseikkojen on saatava astua esille alastomina, koko maailman työläisten nähtäväksi, ja isis tiedämme, että ne Venäjän vallankumouksellisista, jotka pitävät koko maailman työläisten vapautumista sydämen asianaan, niin he eivät myöskään voi pahastua siitä, jos otamme jokaisen heidän teostaan punnittavaksemme — ja siten oppiaksemme, sillä me opimme menneisyydessä tehdyistä erehdyksistä! Me tiedämme että Venäjällä hallitsee tänäpäivänä POLIITTINEN ryhmä, mutta se seikka, että se niin tekee (hallitsee), siihen heitä on edellyttämässä sikäläiset olosuhteet (takapajulla oleva taloudellinen asema, ja siis ne suuret määrät tietämättömiä ihmisiä). Ja juuri tämän tapainen hallitus-muoto edellyttää sitä, että erehdyksiä voi tapahtua suuremmissa määräsissä, kuin silloin kuin työläiset itse — suoranaisesti hallitsevat tuotanto ja siten koko yhteiskuntaa. Sillä SUUR-MIEHET, niin hyviä, parasta-tarkeitavia, epä-itsekkäitä, uhrautuvaisia ja tietoisia (joistakin asioista) kuin he ovatkin — ovat siltikin ensiksi ja ennen kaikkea — IHMISIÄ, — ja siis taipuvaisia tekemään erehdyksiä. Ja siis, mitä useamman yksilön

luotto, tai kohtalo hänellä on käsissään, kun hän tekee erehdyksen — sitä monikertaisempi, eli sitä suuremmat ovat sen erehdyksen seuraukset. — Me tiedämme, että “jos ei syitä, niin ei seurauksia”, ja siis emme tuo näitä asioita esille sokeassa soimaamis-halussa, vaan käsitämme, että työväen luokkataistelu-kysymys on niin vakava kysymys, että sillä leikkiminen, on liian suurta ja kallista peliä! Tällä emme tahdo sanoa, että Venäjän kommunistit olisivat niin tehneet, vaan tuomme nämät asiat esille siinä mielessä, että: työläiset kaikkialla (Venäjänkin siihen luettuna), kasvattaisivat itseluottamusta siinä määrässä, että ei mikään yksilö, tai ryhmä saa, eikä kykene heitä **HALLITSEMAAN**, kulkevat he sitte millä nimellä tahansa, vaan että työläiset kaikkialla, kasvattaisivat tietoisuutta kaikilla aloilla siinä määrässä, että kykenisivät itse ohjaamaan ja hoitamaan asioitaan. että ei tarvitsisi luottaa mihinkään “suosiollisiin” keski- tai ylempiluokkalaisiin! Tässä ei tulko ymmärretyksi, että eikö senlaiset menettelytavat, kuin mitä on käytetty, olisi olleet välttämättömiä Venäjällä, ja jokaisessa muussakin maassa, missä keskitys on samalla asteella, kuin se oli Venäjällä, silloin kuin vallankumous puhkesi ja jossa taloudellinen kehitys on samalla asteella, kuin mitä se on Venäjällä tänäpäivänä, eikä myöskään tulko ymmärretyksi, että eikö Venäjällä pyritä siihen suuntaan, että saatetaan taloudellinen tila siihen asteelle, että sitä kyetään viemään eteenpäin suur-tuotannollisesti, että työläiset suoranaisesti, ilman mitään välikäsiä, vievät eteenpäin tuotantoa ja siten määräävät koko yhteiskunnallisen kysymyksen — perustavat puhtaan Kommunismin! Mutta koskettelemme näitä asioita sillä tarkoituksella, että saisimme työläiset näkemään tämän, niin tärkeän kysymyksen oikeassa valossaan, jota ei sovi käsitellä millään tunteellisuudella — vaan kyhminä tosiseikkoina. Meillä on äärettömän paljon opittavaa Venäjän ja muiden maiden vallankumouksista, joista tämä on juuri yksi seikka!

Mikä mies on M. Kaminiev?

Kaminiev on huomattavassa asemassa ollut kommunisti. Hän oli m.m. “Krassin’in lähetystön” puheenjohtajana, joka oli Englannissa, hieromassa kauppa-suhteiden alkamista Venäjän ja Englannin välillä. Ottamalla huomioon

tämän seikan, niin siitä meille herää kysymys siitä, että hänen ja Soviitti-hallituksen välisien suhteiden on täytynyt katketa, sillä sanoohan K., että “jokainen joka ei hyväksy Venäjän politiikkaa, niin hänen oikeudensa joutuvat vaaranalaisiksi”, siis kaikesta päättäen, meillä on syytä uskoa, että K:n ja Venäjän hallituksen väliset suhteet ovat katkenneet! Tämän johdosta juuri, kuten jo ennen mainitsimme, emme voi taata sitä, että hänen “paljastuksensa” ovat kaikessa todenperäisiä, sillä persoonakohtaisista erimielisyyksistä johtuu usein, että koitetaan saattaa se, taikka ne, joiden kanssa ollaan eri mieltä, väärään valoon. Mutta kaikesta huolimatta, tiedämme, että on vielä kerra koittava se päivä, jolloin kirjoitetaan tosi-historia, ei ainoastaan Venäjän vallankumouksesta, niistä puolueista ja yksilöistä, jotka ovat ottaneet siihen osaa ja minkälaista osaa he kukin ovat näytelleet, — se historia tullaan kirjoittamaan koko maailman työläisten kamppailuista — puolueettomalla kynällä — yläpuolella puolueiden — silloin kuin ei enää pistimiä ja armeijoita ole estämässä tämän tapahtumasta, — tämä historia tulee olemaan puolueeton, mutta samalla ankara — sillä **TO TUUS ON AINA ANKARA!**

Toimitus.

— A. C. W. (Amalgamated Clothing Workers — Yhdistyneet Vaatetyöläiset) eivät ole hyväksyneet “Open Shop”, (Avoin työmaa), eikä kappale-työtä. Kunhan työläiset kaikkialla alkaisivat huomaamaan kappale-työn vahingollisuuden. Kappale-työ on työnopeuden lisäämistä, joka tarkoittaa, että työläiset valmistavat enemmän tuotteita, samassa ajassa ja samalla paikalla, josta ei hyödy muut kuin työnantajat. Ja tästä on juuri seurauksena, että tavarahuoneet tulevat täyteen, jolloin työläiset joutuvat pois työstä.

— Sillä välin kuin me yritämme amerikkalaistuttaa siirtolaisia, niin olisi paikallaan että tekisimme samaten jollekin maassa-syntyneillekin. — New York American.

— Jos maailma haluaa poistaa sodat, niin pelkäämme että sen täytyy ensin poistaa ahneiden. — New York American.